

аж під Краків на звідн. Того самого дня зловлено другу, котрої чоловік вже був відїхав до Хмельницького. Найбільше таких агентів розсилав Кривоніс.

Положене галицьких Українців було о много гірше, ніж положене нашого народу на Україні. Україна було тоді доперва 79-ий рік під власттю Польщі, а Галичина двигала се ярмо вже 300 літ. В додатку Україна переходячи під Польщу, вже мала з'організовану власну силу воєнну, вже мала козацтво, котре стояло на сторожи інтересів народу і Поляки не могли на Україні газдувати так, як газдували в Галичині. Як раз через сей брак солідаризуючої ся з народом власної організації військової, самостійний протест против польського пановання в Галичині був неможливий. Однак вистали перші вісти про революцію на Україні і про се що козацькі війська посувають ся на захід, щоби і в Галичині викликати насамперед радість і надії, відтак поодинокі бунти а відтак, коли надійшли козаки, велику, цілий край обіймаючу революцію укр. Що Г а л и ч а н и знали про події на Україні, і що повстане на Україні, загадали використати також для Галичини, доказують між иншим такі факти: Коли Хмельницький, стояв під Пилявцями, гологірські міщани післали одного з поміж себе з листом, де просять Хмельницького, аби доконче дав поміч проти польського тиранства. Сей лист не дійшов до гетьмана. Поляки переловили його, а післанця вбили на паль.

За повстанем в Галичині агітували не лиш